

Kniha Daniel – stoštyridsiata deviata

Tajomstvo Boha zjavené: zjednotenie božstva a ľudstva

Jeff Pippenger

2024-03-21

Uvažovali sme o dejinách predstavených vo verši štyridsať jedenástej kapitoly Daniela. Teraz sa zaoberáme vnútornou líniou dejín v rámci tohto verša, ktorá predstavuje dejiny protestantského rohu zemskej šelmy. Ako referenčný bod používame spojenie dvoch palíc Ezechiela v tridsiatej siedmej kapitole, aby sme určili tajomstvo Božie, keď Kristus pri príchode tretieho anjela spája svoje božstvo s ľudstvom. Riadok na riadok, posolstvo tajomstva Božieho, o ktorom Ján uviedol, že sa dokončí počas znenia siedmej trúby, bolo osobitne poslané do Laodicey prostredníctvom apoštola Pavla. Svedectvo Ezechiela, Jána a Pavla sa zhoduje v tom istom tajomstve Božom, ktoré bolo predstavené v posolstve Jonesa a Waggonera v roku 1888, a to bolo posolstvo pre Laodiceu.

Lebo chcem, aby ste vedeli, aký veľký zápas mám pre vás i pre tých v Laodicei, i pre všetkých, ktorí nevideli moju tvár v tele; aby boli ich srdcia potešené, zjednotené v láske a aby dospeli ku všetkému bohatstvu plnej istoty porozumenia, k poznaniu tajomstva Boha a Otca i Krista, v ktorom sú skryté všetky poklady múdrosti a poznania. Kolosanom 2:1–3.

Dielo zmierenia, spojenia dvoch palíc božstva a ľudstva, sa začalo, keď prišiel tretí anjel, no Pavol sa zaoberá konečným a dokonalým naplnením spojenia dvoch palíc, ktoré je tajomstvom Božím. Preto toto posolstvo označuje ako posolstvo do Laodicey, ktoré najprv prišlo v roku 1856, potom bolo zopakované v roku 1888 a napokon našlo svoje dokonalé naplnenie 11. septembra 2001. Pavol označuje chrám v dvojitej prirodzenosti, keď predstavil tajomstvo Božie, ktoré malo byť dokonané pri trúbení siedmej trúby. Toto tajomstvo rozdeľuje na hlavu a telo.

A on je hlavou tela, cirkvi; on je počiatok, prvorođený z mŕtvych, aby mal vo všetkom prvenstvo. Lebo sa zaľúbilo Otcovi, aby v ňom prebývala všetka plnosť; a aby skrze neho, keď učinil pokoj krvou svojho kríža, zmieril všetko so sebou, skrze neho, hovorím, či už to, čo je na zemi, alebo to, čo je v nebesiach. Aj vás, ktorí ste kedysi boli odcudzení a nepriateľmi vo svojej mysli pre zlé skutky, teraz zmieril v tele jeho mäsa skrze smrť, aby vás postavil pred seba svätých, bez úhony a bez obvinenia, ak zotrváte vo viere, pevne založení a stáli, a nedáte sa odvrátiť od nádeje evanjelia, ktoré ste počuli a ktoré bolo zvestované každému stvoreniu pod nebom, ktorého služobníkom som sa ja, Pavol, stal; ktorý sa teraz radujem vo svojich utrpeniach za vás a dopĺňam vo svojom tele to, čo ešte zostáva zo súžení Kristových pre jeho telo, ktorým je cirkev; ktorej služobníkom som sa stal podľa správcovstva Božieho, ktoré mi bolo dané pre vás, aby som naplnil slovo Božie. Kolosanom 1:18–25.

Kristus je hlavou, ktorá má mať vo všetkom prvenstvo, a Jeho cirkev je telom. Spolu hlava a telo predstavujú spojenie božstva s ľudstvom a zároveň sa tu označuje aj ďalšia dôležitá skutočnosť. Vzťah hlavy a tela spočíva v tom, že hlava má mať prvenstvo nad telom. U ľudstva, ktoré bolo stvorené na Boží obraz, majú vyššie sily (hlava) panovať nad nižšími silami (telom). Spolu tvoria jednu bytosť, alebo v terminológii chrámu, ktorý mal Ján odmerať, predstavujú sväté miesto

(ľudstvo, telo) a miesto najsvätejšie (božstvo, hlava). To, ako sú tieto dve časti spojené do „jednej palice“ alebo jedného tela, je dielom „zmierenia“. Pavol pokračuje:

Ktoje služobníkom som sa stal podľa správcovstva Božieho, ktoré mi bolo dané pre vás, aby som naplnil slovo Božie; totiž tajomstvo, ktoré bolo skryté od vekov a od pokolení, ale teraz je zjavené jeho svätým; ktorým Boh chce oznámiť, aké je bohatstvo slávy tohto tajomstva medzi pohanmi: ktorým je Kristus vo vás, nádej slávy; ktorého zvestujeme, napomínajúc každého človeka a učiac každého človeka vo všetkej múdrosti, aby sme postavili každého človeka dokonalého v Kristovi Ježišovi. O to sa aj namáham, zápasiac podľa jeho pôsobenia, ktoré vo mne mocne pôsobí. Kolosanom 1:25–29.

Dokonalosť sto štyridsaťštyritisíc, ktorá predstavuje „každého človeka dokonalého v Kristovi“, je „tajomstvom Božím“, ktorým je spojenie božstva s ľudstvom, alebo, ako to vyjadruje Pavol, je to „Kristus v“ ľudstve, „nádej slávy“. V dňoch zaznievania siedmej trúby sa toto tajomstvo dokonáva. Keď Ezechiel označuje toto spojenie, používa dve palice, jednu pre severné kráľovstvo a jednu pre južné kráľovstvo, aby označil symbolické spojenie, ktoré predstavuje chrám číslom „štyridsaťšesť“. Palica symbolického spojenia „štyridsaťšesť“ má byť spojená so symbolickým spojením „dvestodvadsať“.

Dvestodvadsať je symbolom božstva spojeného s ľudstvom. Od vydania Biblie kráľa Jakuba v roku 1611 až po prvé predstavenie Millerovho posolstva v roku 1831 a následne po uverejnenie tohto posolstva v roku 1833 vo Vermont Telegraph uplynulo dvestodvadsať rokov. Millerovo posolstvo bolo formalizáciou vzrastu poznania, ktoré bolo odvodené z Biblie, keď bola kniha Daniel v roku 1798 odpečatená. Na počiatočnom dátume roku 1611 bol vydaný božský dokument a na konečnom dátume roku 1831 vznikla ľudská publikácia založená na božskej pravde, ktorá bola v roku 1798 odpečatená.

Tieto tri dátumy nepredstavujú iba dvestodvadsať rokov, ale aj štruktúru hebrejského slova „Pravda“, ktoré vzniká spojením prvého, trinásteho a posledného písmena hebrejskej abecedy do slova „Pravda“. Božské vydanie na začiatku a ľudské vydanie na konci, a rok 1798 predstavuje rozmnoženie poznania, ktoré malo zjaviť triedu bezbožných osôb, ktoré toto poznanie zavrhlí, a tak predstavovali trináste písmeno, ktoré je symbolom vzbury. Toto spojenie dvestodvadsiatich rokov bolo ustanovené v hnutí prvého anjela a hnutie tretieho anjela poskytuje druhého svedka.

V roku 1776 bol zverejnený božský dokument, Vyhlásenie nezávislosti, a o dvestodvadsať rokov neskôr, v roku 1996, bol zverejnený ľudský dokument, časopis The Time of the End. Tento ľudský dokument vzišiel z rozmnoženia poznania, ktoré bolo prinesené v čase konca v roku 1989 a ktoré, podobne ako v roku 1798, vyvolalo vzburu proti božskému posolstvu predstavenému Vyhlásením nezávislosti. Rozmnoženie poznania v roku 1996 určilo budúcnosť Ameriky, keď pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone stratí slobodu a nezávislosť, ktoré vyhlásila v roku 1776. To poskytuje druhé svedectvo, že číslo dvestodvadsať predstavuje spojenie božstva s ľudstvom, a toto druhé svedectvo bolo predložené s podpisom „Truth“ a bolo znázornené prvým svedectvom v dejinách prvého anjela (prvého) a druhým svedectvom v dejinách tretieho anjela (posledného).

Rok 1776 zároveň označil začiatok obdobia, ktoré predchádzalo skutočnému vzniku zemskeho zvierat'a ako šiesteho kráľovstva biblického proroctva. V tomto prípravnom období bol podpis pravdy opäť určený rokom 1776, ktorý označoval začiatok Spojených štátov, a rokom 1798, ktorý označoval začiatok Spojených štátov ako šiesteho kráľovstva biblického proroctva. Uprostred tejto histórie začiatku a konca označil rok 1789 stredové písmeno, keď trinásť kolónií ratifikovalo Ústavu. Každý z týchto troch dátumov predstavuje „hovorenie“ Spojených štátov: Deklaráciou nezávislosti v roku 1776, Ústavou v roku 1789 a zákonmi Alien and Sedition Acts v roku 1798. Táto história predstavuje dvadsaťdva rokov, čo je desiatok alebo desatina z dvestodvadsiatich, a preto zároveň predstavuje symbol spojenia Božstva s ľudstvom.

Jeho znázornenie predstavuje dejiny zemskej šelmy, ktorá je opísaná tak, že začína ako baránok (božstvo) a končí ako drak (človečenstvo). Rok 1776 sa začína Vyhlásením nezávislosti, ktoré označuje božstvo, a Zákony o cudzincoch a poburovaní predstavujú človečenstvo; v tých dvadsiatich dvoch rokoch, ktoré predchádzali začiatku vlády zemskej šelmy ako šiesteho kráľovstva biblického proroctva, je predobrazne zobrazený prechod od baránka k drakovi.

Začiatok dvetisícpäťstodvadsiatich rokov súdu nad južným kráľovstvom Judom je spojený so začiatkom dvetisícristo rokov z Daniela, ôsmej kapitoly, štrnásteho verša. Pošliapavanie svätyne a zástupu v Judsku sa začalo v roku 677 pred Kr. a proroctvo o dvetisícristo rokoch sa začalo o dvestodvadsať rokov neskôr, v roku 457 pred Kr. Palica južného kráľovstva Judu je spojená so symbolom štyridsaťšesť so severným kráľovstvom a takisto je spojená s dvetisícristo rokmi prostredníctvom spojenia dvestodvadsať.

Pavol tvrdil, že je služobníkom Božieho ustanovenia, a potom ustanovenie, ktorého bol služobníkom, vymedzil ako Božie tajomstvo, ktorým je Kristus vo vás, nádej slávy. Tejto pravde sa ďalej venuje, keď píše Timotejovi.

A bezpochyby veľké je tajomstvo pobožnosti: Boh sa zjavil v tele, bol ospravedlnený v Duchu, ukázal sa anjelom, bol zvestovaný pohanom, bolo v neho uverené vo svete, bol vzatý hore do slávy. 1 Timotejovi 3:16.

Pavol tu hovorí, že tajomstvom pobožnosti je Boh zjavený v tele. Boh je Hlava a telo je telom. Tajomstvom pobožnosti je Kristus vo veriacom; je to spojenie božstva s ľudstvom. Pavol tiež používa metaforu manželstva, tak ako ju použil Ozeáš.

Lebo sme údmi jeho tela, z jeho mäsa a z jeho kostí. Preto opustí muž svojho otca i matku a pripojí sa k svojej manželke, a tí dvaja budú jedno telo. Toto tajomstvo je veľké; ja však hovorím o Kristovi a cirkvi. Efezanom 5:30–32.

V tridsiatej siedmej kapitole, keď Ezechiel určuje zmluvu posledných dní, ktorá je obnovenou zmluvou s tými, ktorí sú označení ako sto štyridsaťštyri tisíc, podáva obraz spojenia dvoch palíc. Tieto dve palice, riadok za riadkom, zahŕňajú Ozeáša a Pavlovu manželskú metaforu. Keď boli spojené dohromady, nemali už byť viac dvoma národmi, ale jedným národom, navždy.

A učiním z nich jeden národ v krajine na vrchoch Izraela; a jeden kráľ bude kráľom nad nimi všetkými; a už viac nebudú dvoma národmi ani sa už viac vôbec nebudú deliť na dve

kráľovstvá. Ani sa už viac nebudú poškrvňovať svojimi modlami, ani svojimi ohavnosťami, ani nijakými svojimi priestupkami; ale zachránim ich zo všetkých ich príbytkov, v ktorých hrešili, a očistím ich; a budú mojim ľuďom a ja budem ich Bohom. Ezechiel 37:22, 23.

Spojenie podľa Ezechiela označuje čas, keď už nie sú viac rozdelení, ani už viac nehrešia, keď sú očistení a keď je Boh ich jediným Bohom a majú iba jedného kráľa. Dňa 22. októbra Posol zmluvy náhle prišiel do chrámu, aby „očistil“ svoj ľud. Prišiel prijať kráľovstvo, ktorého ľud mal byť podľa Petra vtedy kráľovstvom kňazov a kráľov. V ten dátum prišiel ženích aj na svadbu, čo je tajomstvo, ktoré označujú Pavol a Ozeáš a ktoré predstavuje spojenie božstva s ľudstvom. Ján uvádza, že tajomstvo, ktoré Pavol označuje ako „Kristus vo vás, nádej slávy“, bude dokonané v dňoch zaznievania siedmeho anjela.

Ale vo dňoch hlasu siedmeho anjela, keď začne trúbiť, dokoná sa tajomstvo Božie, ako to oznámil svojim služobníkom, prorokom. Zjavenie 10:7.

Siedmy anjel je tretie beda, ktoré prišlo 11. septembra 2001. Siedmy anjel začal trúbiť, keď v dejinách roku 1844 prišlo tretie anjelské posolstvo, a odvtedy ďalej, avšak vzbura roku 1863 zabránila tomu, aby bolo dielo dokončené. Tretie anjelské posolstvo prišlo a siedma trúba začala znovu znieť 11. septembra 2001, a tentoraz má byť „tajomstvo Božie“ „dokonané“. Tým „tajomstvom“ je spojenie božstva s ľudstvom, ktoré vytvára stoštyridsaťštyritisíc, ktorí sa potom stávajú Božou zástavou a vojskom. Z tohto dôvodu sa tridsiata siedma kapitola Ezechiela začína tým, že Ezechiel je vzatý do údolia mŕtvych suchých kostí. Tieto kosti predstavujú laodicejský adventizmus 11. septembra 2001, a z tohto dôvodu Pavol adresuje svoje evanjelium o tajomstve Božom Laodicejčanom.

Lebo chcem, aby ste vedeli, aký veľký zápas mám pre vás i pre tých v Laodicei, i pre všetkých, ktorí nevideli moju tvár v tele; aby ich srdcia boli potešené, spojení súc v láske, a to ku všetkému bohatstvu plnej istoty porozumenia, k poznaniu tajomstva Boha i Otca, i Krista; v ktorom sú skryté všetky poklady múdrosti a známosti. Kolosanom 2:1–3.

To je tiež opis, ktorý sestra Whiteová spája s mŕtvymi suchými kosťami z Ezechiela.

„No toto prirovnanie o suchých kostiach sa nevzťahuje len na svet, ale aj na tých, ktorým bolo požehnané veľké svetlo; lebo aj oni sú ako kostry údolia. Majú podobu ľudí, stavbu tela; ale nemajú duchovný život. Podobenstvo však nenecháva suché kosti iba pospájané do podoby ľudí; lebo nestačí, aby tu bola súmernosť údov a črt. Dych života musí oživiť telá, aby sa mohli postaviť vzpriamene a prejsť do činnosti. Tieto kosti predstavujú dom Izraelov, cirkev Božiu, a nádejou cirkvi je oživujúci vplyv Ducha Svätého. Pán musí vdýchnuť do suchých kostí, aby ožili.

„Duch Boží so svojou oživujúcou mocou musí byť v každom ľudskom nástroji, aby sa uvádzal do činnosti každý duchovný sval a šľacha. Bez Ducha Svätého, bez dychu Božieho, nastáva otupenosť svedomia a strata duchovného života. Mnohí, ktorí sú bez duchovného života, majú svoje mená v cirkevných záznamoch, ale nie sú zapísaní v Baránkovej knihe života. Môžu byť pripojení k cirkvi, ale nie sú zjednotení s Pánom. Môžu byť usilovní vo vykonávaní určitého súboru povinností a môžu byť pokladaní za živých ľudí; no mnohí patria medzi tých, ktorí

„majú meno, že žijú, ale sú mŕtvi“.“

„Ak nedôjde k skutočnému obráteniu duše k Bohu; ak životodarný dych Boží neoživí dušu k duchovnému životu; ak tých, ktorí vyznávajú pravdu, nepohýna zásada zrodená z neba, potom sa nenarodili z neporušiteľného semena, ktoré žije a zostáva naveky. Ak nedôverujú spravodlivosti Kristovej ako svojej jedinej istote; ak nenapodobňujú Jeho charakter a nepracujú v Jeho duchu, sú nahí, nemajú na sebe rúcho Jeho spravodlivosti. Mŕtvi sú často vydávaní za živých; lebo tí, ktorí uskutočňujú to, čo podľa svojich vlastných predstáv nazývajú spasením, nemajú v sebe Boha, ktorý v nich pôsobí chcenie i činenie podľa svojej dobrej vôle.“

„Túto triedu výstižne predstavuje údolie suchých kostí, ktoré Ezechiel videl vo videní.“
Review and Herald, 17. januára 1893.

Laodicejské posolstvo bolo adventizmu prvýkrát predložené v roku 1856, práve v tom roku, keď Pán otvoril napredujúce svetlo o „siedmich časoch“ z dvadsiatej šiestej kapitoly Levitika. Posolstvo roku 1856, pozostávajúce z vnútorného posolstva vyzývajúceho k pokániu a z vonkajšieho posolstva proroctva, bolo v roku 1863 odmietnuté. Laodicejské posolstvo tajomstva „Kristus vo vás, nádej slávy“ bolo v roku 1888 zopakované staršími Jonesom a Waggonerom a toto posolstvo bolo sestrou Whiteovou tiež označené za posolstvo pre Laodiceu.

Verš po verši sa tridsiata siedma kapitola Ezechiela začína tým, že Ezechiel je v duchu prenesený na 11. september 2001, kde dostáva pohľad na laodicejský adventizmus, ktorý je mŕtvy v hriechoch a previneniach. Je mu povedané, aby odovzdal dve odlišné prorocké posolstvá. Prvé spôsobí spojenie dohromady, avšak telá sú stále mŕtve. Druhé proroctvo vyzýva, aby posolstvo „štyroch vetrov“ vdýchlo kostiam život. Posolstvo štyroch vetrov je zapečatujúcim posolstvom stoštyridsaťštyritisíc, ktoré označuje štyroch anjelov zadržiavajúcich štyri vetry. Sestra Whiteová tieto štyri vetry označuje ako „rozhnevaného koňa“, ktorý sa usiluje vytrhnúť, lebo je zadržovaný. Rozhnevaný kôň islamu sa usiluje vytrhnúť a priniesť na svojej ceste smrť a skazu, ako to urobil 11. septembra 2001, a bude opäť uvoľnený pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone.

Toto posolstvo privádza mŕtve telá do zjednoteného vojska, ktoré stojí na svojich nohách. Toto zjednotené vojsko je postavené na nohy ako odpoveď na posolstvo siedmeho anjela, lebo vo dňoch hlasu siedmeho anjela bude dovŕšené tajomstvo manželstva stoštyridsaťštyritisícov s Kristom.

Potom je Ezechielovi ukázané spojenie dvoch palíc, ktoré sa stanú jedným národom. Tieto dve palice predstavujú severné kráľovstvo Izraela a južné kráľovstvo Júdu, ktoré sú spojené ako jeden národ na záver ich vzájomných období rozptýlenia v trvaní dvetisícpäťsto dvadsať rokov. Ich spoločné zavŕšenie vytvára duchovný chrám, znázornený štyridsiatimi šiestimi rokmi na začiatku i na konci vzájomných čias rozptýlenia.

V ďalšom článku budeme pokračovať v tomto štúdiu.

„A vstali zavčas ráno a vyšli na púšť Tekoa; a keď vychádzali, Jozafat sa postavil a povedal: Počujte ma, Júda a obyvatelia Jeruzalema; verte v Hospodina, svojho Boha, a obstoňte; verte jeho prorokom, a budete mať úspech. 2 Kroník 20:20.“

„Verte v Hospodina, svojho Boha, a obstojíte; verte jeho prorokom, a budete mať úspech.“

„Izaiáš 8,20. ‚K zákonu a svedectvu! Ak nehovoria podľa tohto slova, niet v nich svetla.‘“

„Pred Boží ľud sú tu postavené dva texty: dve podmienky úspechu. Zákon vyslovený samotným Jehovom a duch proroctva sú dvoma zdrojmi múdrosti, ktoré majú viesť Jeho ľud v každej skúsenosti. Deuteronomium 4,6. ‚To je vaša múdrosť a vaše porozumenie v očiach národov, ktoré povedia: Naozaj, tento veľký národ je múdry a rozumný ľud.‘“

„Boží zákon a Duch proroctví kráčeji ruku v ruce, aby vedly a radily cirkvi, a kedykoľvek to cirkvi uznala tím, že poslouchala Jeho zákon, byl saslán Duch proroctví, aby ji vedl cestou pravdy.

„Zjavenie 12,17. ‚A drak sa rozhneval na ženu a odišiel bojovať s ostatkami jej semena, ktoré zachovávajú Božie prikázania a majú svedectvo Ježiša Krista.‘ Toto proroctvo jasne poukazuje na to, že cirkvi ostatku bude uznávať Boha v Jeho zákone a bude mať prorocký dar. Poslušnosť voči Božiemu zákonu a duch proroctva vždy odlišovali pravý Boží ľud a skúška sa zvyčajne dáva na základe prítomných prejavov.“

„V Jeremiášových dňoch ľud nepochyboval o poslanstve Mojžiša, Eliáša ani Elizea, ale spochybňoval a odkladal bokom poslanstvo, ktoré Boh poslal prostredníctvom Jeremiáša, až kým sa jeho sila a moc nevyčerpali a nezostalo už nijaké iné východisko, len aby ich Boh odvedol do zajatia.

„Podobne aj v dňoch Krista sa ľud naučil, že Jeremiášovo poslanstvo bolo pravdivé, a presvedčili sami seba, aby verili, že keby boli žili za dní svojich otcov, boli by prijali jeho poslanstvo; no zároveň zavrhovali poslanstvo Kristovo, o ktorom písali všetci proroci.“

„Keď vo svete povstalo poslanstvo tretieho anjela, ktoré má cirkvi zjaviť Boží zákon v jeho plnosti a moci, prorocký dar bol takisto ihneď obnovený. Tento dar zohral veľmi významnú úlohu v rozvoji a ďalšom napredovaní tohto poslania.

„Keď vznikli rozdiely v názoroch, pokiaľ ide o výklad Písma a metódy práce, spôsobilé narušiť vieru veriacich v poslanstvo a viesť k nejednote v diele, duch proroctva vždy vniesol svetlo do danej situácie. Vždy prinášal jednotu zmýšľania a súlad v konaní do spoločenstva veriacich. V každej kríze, ktorá vznikla pri rozvíjaní poslania a raste diela, tí, ktorí pevne stáli pri Božom zákone a svetle Ducha proroctva, zvíťazili a dielu sa v ich rukách darilo.“ Loma Linda Messages, 34.